

HET ZEEGEVOEL

© Kris Martin, foto Steven Decroos

*De zee doet iets met een mens.
Geen sterveling blijft onbewogen
bij het geweld van een storm, de
rust die een verre einder uitstraalt,
de oneindige dieptes die voor
mensenogen onzichtbaar blijven...
In deze rubriek gaan we op zoek naar
de relatie tussen mens en zee.*

TERUGBLIK OP 'DE ZEE/THE SEA/ LA MER-SALUT D'HONNEUR JAN HOET

Van woeste golven tot weidse panorama's van oceaan: de zee is altijd al een grote inspiratiebron geweest voor kunstenaars. Ongetwijfeld vinden zij hun inspiratie in de steeds wisselende impressies: de zee brengt rust door haar schoonheid, maar is tegelijk ook heel onvoorstelbaar, waar dan weer een grote dreiging van uit gaat. Het eindeloze spel van licht, ruimte en beweging zal kunstenaars dan ook altijd fascineren. De tentoonstelling De Zee in Oostende (23 oktober 2014 – 19 april 2015) vertrok vanuit dat 'zeegevoel' en de grote inspiratiebron die de zee altijd al is geweest voor vele artiesten.

Jan Hoet zette de krijtlijnen uit voor dit evenement. Voor hem zou dit zijn laatste grote tentoonstelling worden. Maar in februari 2014 overleed de bezieler van het Stedelijk Museum voor Actuele kunst in Gent. Tot zijn laatste weken heeft Jan Hoet zich toegelegd op het project. Zo is de tentoonstelling uitgegroeid van een eerbetoon aan de zee tot een hommage aan Jan Hoet, één met grootse gebaren en kleine verhalen, een collectief salut d'honneur.

De Zee, een tentoonstelling in dialoog met Oostende, speelde zich af op meerdere locaties. De tentoonstelling bracht kunstenaars samen uit de recente en de minder recente kunstgeschiedenis, en liet hedendaagse kunstenaars zo in dialoog gaan met de oudere meesters. *De Zee* blikte zo terug op de Westerse kunstgeschiedenis vanaf het midden van de 19de eeuw tot op vandaag en de manier waarop artiesten de zee weergeven en interpreteren. Centraal stond de brede en vrije blik van de kunstenaar op het eindeloze water dat versmelt met de horizon. *De Zee* was geen spreekwoordelijke wandelgang vol tableaux maar ging in tegendeel op zoek naar het moment, het 'oponthoud'. *La Vague* van Gustave Courbet vormde hierbij het beginpunt van belangrijke 'crisismomenten' in de kunstgeschiedenis – het werk was niet zomaar één van de vele

zeezichten, maar deed de bezoeker stilstaan en écht kijken. Hierdoor kon *De Zee* de historische chronologie doorbreken met 'vertikale' ontmoetingen tussen moderne en hedendaagse kunst, iets waar je dan weer heel sterk de hand van Jan Hoet in ziet. In het samenbrengen van beelden ontstonden verhaallijnen die de toeschouwer meevoerden. Kunstwerken haakten op elkaar in, en versterkten elkaar. Soms botsten ze, waardoor de toeschouwer uitgedaagd werd.

Vanaf de museale ruimtes van de gelijkvloerse en de eerste verdieping in Mu.ZEE spreidden de tentakels zich uit naar verscheidene plekken in de stad, allen op wandelafstand verbonden tot een boeiende route. Van de vijver in het Leopoldpark, de Kapucijnenkerk en de westelijke vleugel van het Thermae Palace hotel tot een torenkamer in de Grote Post, de oude bioscoop Cinema Capitale en de bootjes van de Mercator jachthaven.

Voor meer beeldende kunst aan zee, is er dit jaar opnieuw Beaufort! Neem alvast een kijkje op <http://beaufort2015.be>

Sophie Muyllaert

■ *La Vague* van Gustave Courbet 1869 (© Sabam Belgium 2014).

■ *De Baadsters* van Theo Van Rysselberghe 1920, Oostende, MuZEE (© Sabam Belgium 2014).